

Rådets förordning (EG) nr 3036/94 av den 8 december 1994 om ett förfarande för ekonomisk passiv förädling av vissa textil- och klädesvaror som återimporteras till gemenskapen efter behandling eller bearbetning i vissa tredje länder

Anm. 1. Tillämpningsföreskrifter, se [3351] o.f.

Anm. 2. Prövning av tillståndsfrågor, se [3136].

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 113 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Ordningarna för import till gemenskapen inom textil- och beklädnadssektorn från vissa tredje länder omfattar särskilda bestämmelser för produkter som har genomgått passiv förädling.

Genom förordning (EEG) nr 636/82 infördes ett förfarande för ekonomisk passiv förädling av vissa textil- och klädesvaror som återimporteras till gemenskapen efter behandling eller bearbetning i vissa tredje länder.

Den politik som tillämpas av gemenskapen är i synnerhet inriktad på att göra det möjligt för textil- och beklädnadsindustrin att anpassa sig till villkoren i den internationella konkurrensen. Det nya förfarandet för passiv förädling måste vara förenligt med ansträngningarna att öka konkurrenskraften hos gemenskapens industrier och måste därför inte bara reserveras för denna industri utan dessutom endast beviljas företag som inom gemenskapen tillverkar produkter på samma tillverkningsstadium som de produkter som är avsedda att återimporteras efter passiv förädling, dock utan att det påverkar de personers rättigheter som inte uppfyller denna förordnings villkor, för vilka undantag kan medges upp till de totala kvantiteter som importeras enligt särskilda ordningar för produkter som inte skiljer sig till typ och användning under ett av de två år som föregår ikraftträdandet av denna förordning.

Upprättandet av den inre marknaden 1993 medför ett område utan gränser där särskilt fri rörlighet för varor kommer att säkerställas. Detta innebär bl.a. att kontrollen vid gemenskapens inre gränser och olikheter beträffande importförfaranden avskaffas, liksom också att det blir möjligt att återimportera förädlingsprodukter till en annan medlemsstat än den i vilken förhandstillståndet beviljades.

Handeln med textil- och klädesvaror bör ligga i linje med den inre marknads funktion, särskilt beträffande tillämpningen av förfarandet för ekonomisk passiv förädling av textilvaror.

Den 1 januari 1993 ersattes de tidigare regionala kvoterna för passiv förädling av ett system med gemenskapskvoter som inte fördelas mellan medlemsstaterna.

De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna bör även i fortsättningen utfärda förhandstillstånd till sökande som vill använda sig av passiv förädling, men bör i sådana fall underrätta kommissionen om vilka kvantiteter som begärs, för att förvissa sig om att dessa kvantiteter finns inom de totala gränser som fastställts på gemenskapsnivå.

Kvantiteterna bör fördelas genom maximala delmängder och det bör inte vara möjligt att ansöka om en ny delmängd förrän minst 50 % av den tidigare tilldelade delmängden har förbrukats.

De kriterier och villkor som aktörerna i medlemsstaterna måste uppfylla för att omfattas av detta förfarande tillämpas för närvarande inte på ett enhetligt sätt inom hela gemenskapen.

Tillämpningsföreskrifterna för dessa kriterier och villkor måste därför harmoniseras så att de ger tillgång till passiv förädling på gemensamma villkor i hela gemenskapen, särskilt beträffande definitionen av "användare" och "liknande produkter", samt företrädesrätten för tillverkare med betydande produktion i gemenskapen och undantaget från bestämmelserna om ursprung på produkter som exporteras för passiv förädling.

Vid tilldelningen av produktkvantiteter till varje enskild sökande bör hänsyn inte bara tas till de kvantiteter som är tillgängliga enligt de importförfaranden som fastställts för just den produkten och det tredje landet i fråga, utan också till om användaren verkligen är fabrikant och till hans strävanden att upprätthålla produktion och sysselsättning inom gemenskapen då det gäller varor på samma tillverkningsstadium, samtidigt som de kvantiteter som ställts till förfogande för och använts av tidigare användare inte minskas.

I överensstämmelse med målen i denna förordning bör de produktkvantiteter som fördelats ses över i slutet av varje år som de tillgängliga kvantiteterna för nya aktörer visar sig otillräckliga.

För att det skall vara möjligt att säkerställa en effektiv och opartisk förvaltning av systemet bör de kvantiteter för passiv förädling som inte reserverats för att tillmötesgå ansökningar från personer med tilldelning baserad på tidigare utförd förädling fördelas i den ordningsföljd i vilken ansökningarna tas emot.

Mot bakgrund av protokoll nr 1 om textil- och klädesvaror till Europaavtalen och interimsavtalen mellan gemenskapen och Bulgarien, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien respektive Ungern, bör förordningens tillämpningsområde utsträckas till vissa liberaliserade produktkategorier med ursprung i dessa länder.

Listan över produkter som omfattas av denna förordning måste stämma överens med den nuvarande klassificeringen av textilvaror (-kategorier) på grundval av Kombinerade nomenklaturen.

Denna förordning bör inte påverka återimport till gemenskapen av produkter som behandlats eller bearbetats i tredje land i enlighet med förhandstillstånd som utfärdats före den dag då förordningen börjar gälla.

En effektiv gemenskapsförvaltning av förfarandet för passiv förädling kräver ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

[3301] Denna förordning fastställer villkoren för tillämpning av förfarandet för ekonomisk passiv förädling (nedan kallat "förfarandet") på textil- och klädesvaror som omfattas av kapitel 50—63 i Kombinerade nomenklaturen och som har genomgått passiv förädling.

2. I denna förordning avses med *passiv förädling* (nedan kallad "förädling") den verksamhet som består i bearbetning i ett tredje land av varor som temporärt exporterats från gemenskapen för senare återimport i form av förädlingsprodukter.

3. Utan att tillämpningen av artikel 11.3 påverkas skall bestämmelserna i denna förordning gälla för textil- och klädesvaror som förädlats i ett tredje land när det finns en ordning för begränsning av importen eller kontroll av sådana produkter som importerats från nämnda tredje land, och när det för dessa produkter och det tredje landet i fråga finns särskilda bestämmelser för förädlade produkter.

4. I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *förädlingsprodukter*: varor som framställts genom användning av varor som har genomgått förädling enligt artikel 2.2 d.

b) *varor*: varor som exporterats från gemenskapens tullområde till ett tredje land för att genomgå denna förädling.

c) *varornas sammanlagda värde*:

— om varorna importerats på förhand, deras tullvärde enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ([101] o.f.) och tillämpningsförfordningar till denna,

— i alla övriga fall, priset fritt fabrik.

d) *behörig myndighet*: den myndighet i en medlemsstat som är behörig att tillämpa bestämmelserna i denna förordning, bl.a. att bevilja förhandstillstånd.

e) *liknande produkter*: produkter enligt samma kategori eller grupp av kategorier som i bilaga 1 [3315] som kan ändras enligt förfarandet i artikel 12. *Rättelse, EGT L 135, 1996.*

Artikel 2

[3302] 1. Endast fysiska eller juridiska personer som är etablerade inom gemenskapen skall få dra nytta av förfarandet.

2. Alla personer enligt punkt 1 som ansöker om att få använda förfarandet skall uppfylla följande villkor:

a) De skall

— i gemenskapen tillverka produkter som liknar och befinner sig på samma tillverkningsstadium som de förädlingsprodukter för vilka ansökan om förfarandet görs, och

— i den egna fabriken i gemenskapen utföra huvudmomenten i tillverkningen av dessa produkter, dvs. åtminstone sömnad och hopsättning, eller stickning i fråga om formstickade plagg av garn.

När de behöriga myndigheterna avgör om en ansökan kan komma i fråga enligt denna bestämmelse skall de inte ta hänsyn till utformningen eller tillverkningen av modeller eller varuprov.

b) Dessa personer får låta tillverka förädlingsprodukter i ett tredje land med hjälp av förädling inom de kvantiteter som de tilldelas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där ansökan inges och med beaktande av de villkor som anges i artikel 3.

c) De varor som dessa personer temporärt exporterar för förädling skall omsättas fritt enligt artikel 9.2 i fördraget och ha sitt ursprung i gemenskapen enligt rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ([101] o.f.) och dess tillämpningsförfordningar. Undantag från bestämmelserna i detta stycke får medges av medlemsstaternas myndigheter endast med avseende på varor som inte framställs i tillräcklig mängd i gemenskapen. Dessa undantag får inte medges för mer än 14 % av det sammanlagda värdet av de varor för vilka förhandstillstånd begärs eller för vilka användningen av förfarandet beviljades användaren under föregående år. I undantagsfall och när det är ekonomiskt försvarbart kan de behöriga myndigheterna, på grundval av ett beslut som fattas enligt förfarandet i artikel 12, samtycka till en högre undantagsprocent.

Tidigare användare som under 1994 fick utnyttja förfarandet för en högre procentsats än 14 % får för samma kvantiteter fortsätta med detta i ytterligare tre år, på grundval av en lista som kommissionen skall upprätta. Därefter kan sådana undantag förnyas på grundval av ett beslut som fattas enligt förfarandet i artikel 12.

Medlemsstaterna skall varje kvartal underrätta kommissionen om de huvudsakliga dragen hos de på så sätt beviljade undantagen, nämligen beskaffenhet, ursprung och kvantiteter för de varor i fråga som har sitt ursprung utanför gemenskapen.

Kommissionen skall vidarebefordra dessa upplysningar till de andra medlemsstaterna med tanke på behandling i den kommitté som anges i artikel 12.

d) Den förädling som skall genomföras i tredje land får inte innebära mer omfattande bearbetning än den som anges för varje produkt i bilaga 2 [3316]. Den får dock innebära mindre omfattande bearbetning än den som anges för varje produkt i bilaga 2 [3316].

3. Medlemsstaterna får göra undantag från bestämmelserna i punkt 2 a med avseende på personer som inte uppfyller de villkor som anges i den punkten.

Dessa undantag skall endast tillämpas för den del av de totala kvantiteterna som importeras enligt särskilda ordningar av den typ som anges i artikel 1.3 under ett av de två år som föregår ikraftträdandet av förordning (EEG) nr 636/82 och för produkter som inte är annorlunda till typ eller ändamål.

Om det för ett land, efter ikraftträdandet av denna förordning, för första gången fastställs en särskild ordning av det slag som avses i artikel 1.3 och denna ordning för vissa kvantiteter ersätter den allmänna importbegränsningsordning som tidigare tillämpades för dessa kvantiteter, dock utan att ge upphov till någon total ökning av importmöjligheterna till följd av den samtidiga tillämpningen av de två ordningarna, får liknande undantag tillämpas upp till gränsen för de förädlade produkter som tidigare importerades enligt den allmänna importbegränsningsordningen.

De undantag som avses i föregående stycken skall först och främst tillämpas för de personer som tidigare utnyttjat de särskilda ordningar som nämnts ovan.

De fall då denna punkt tillämpas skall meddelas kommissionen som skall vidarebefordra dem till medlemsstaterna med tanke på en årlig genomgång i den kommitté som anges i artikel 12.

Artikel 3

[3303] 1. De årliga kvantiteter förädlingsprodukter för vilka återimport kan beviljas enligt den särskilda importordningen i artikel 1.3 skall fastställas på gemenskapsnivå.

2. Först när kommissionen bekräftat att det fortfarande finns utnyttjade kvantiteter av gemenskapens sammanlagda kvot för hela kategorin och det tredje landet i fråga skall de behöriga myndigheterna fördela de årliga kvantiteterna enligt punkt 1 mellan de möjliga användarna av förfarandet enligt artikel 2 på grundval av dessas ansökningar, som inlämnas i enlighet med artikel 4.2.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.3 skall denna fördelning göras med beaktande av målet att användarnas industriella verksamhet enligt artikel 2.2 skall upprätthållas inom gemenskapen, såväl i fråga om produkternas beskaffenhet som deras kvantitet, uttryckt i fysiska enheter eller mervärde.

4. Alla tidigare användare skall för varje kategori och tredje land tilldelas en kvantitet som motsvarar den sammanlagda kvantitet som de låtit genomgå passiv förädling antingen under 1993 eller 1994 för den kategorin eller det landet.

Användarna skall inte komma i fråga för den ytterligare tilldelning för samma kategori och land som avses i punkt 5 förrän de har förbrukat kvantiteterna i föregående stycke i enlighet med punkt 5 fjärde stycket.

Dessutom skall den tidigare användare som föredrar att inte utnyttja de kvantiteter som reserverats för honom enligt första stycket för en särskild kategori och ett särskilt tredje land ha rätt att ansöka om en motsvarande kvantitet i en annan kategori och ett annat tredje land i enlighet med bestämmelsen om ordningsföljd i punkt 5 första stycket. De kvantiteter som han avstår från skall omedelbart läggas till de kvantiteter som skall fördelas enligt punkt 5.

Då ett land ansluter sig till gemenskapen skall dessa bestämmelser gälla för aktörer i det landet som har utfört passiv förädling under något av de två år som föregår anslutningen, upp till nivån för tidigare förädlade kvantiteter.

5. De kvantiteter förädlingsprodukter som inte reserverats för att tillmötesgå de ansökningar som gjorts enligt punkt 4 skall av kommissionen fördelas på grundval av de anmälningar den tagit emot från medlemsstaterna och i den ordningsföljd i vilken dessa anmälningar tagits emot.

Endast de fabrikanter som kan bevisa att de året innan upprätthöll produktion i gemenskapen skall beviljas tilldelning. Var och en av dessa fabrikanter får ansöka om en sammanlagd kvantitet förädlingsprodukter med ett värde på den förädling som utförts i tredje land av högst 50 % av värdet av hans produktion i gemenskapen.

Värdet av de berörda sökandenas produktion i gemenskapen skall fastställas på grundval av samtliga produkter i bilaga 2 [3316] som tillverkats i gemenskapen.

Tilldelningen kommer att ske i form av maximimängder per ansökan för varje kategori och tredje land i fråga. Om en ny ansökan lämnas in får de behöriga myndigheterna endast bevilja en bestämd sökande ytterligare mängder för samma kategori och tredje land om han verkligen förbrukat den tidigare beviljade mängden till minst 50 % eller om varumängder som minst motsvarar 80 % av den tidigare beviljade mängden exporterats.

Var och en av de fabrikanter som haft tillåtelse att utföra passiv förädling enligt denna punkt under det föregående året skall tilldelas kvantiteter i enlighet med punkt 4. Om en fabrikants produktion i gemenskapen har minskat på grund av passiv förädling som utförts under det föregående året skall dessa kvantiteter, baserade på tidigare utförd förädling, minskas i motsvarande grad.

De kvantiteter som fördelats för varje kategori och tredje land skall motsvara den mängd förädlingsprodukter som fabrikanter återimporterat under den period som nämns i föregående stycke.

6. Om användarna inte förbrukar de sammanlagda kvantiteter som de fått förhandstillstånd för i enlighet med denna artikel skall de outnyttjade kvantiteterna gottskrivas gemenskapskvoten och därmed göras tillgängliga enligt förfarandet i punkt 5.

Senast 15 dagar efter det att giltighetstiden har gått ut skall den sökande återlämna alla outnyttjade eller delvis utnyttjade förhandstillstånd till de behöriga myndigheter som beviljade tillståndet.

För tillämpningen av denna punkt skall *outnyttjade kvantiteter* tolkas som de kvantiteter för vilka förhandstillstånd har utfärdats men inte utnyttjats inom en frist av sex månader, eller nio månader om den ursprungliga fristen förlängts av de behöriga myndigheterna (dvs. formaliteterna för temporär export för hela den kvantitet råvaror som anges i förhandstillståndet har inte genomförts). De behöriga myndigheterna skall snarast möjligt underrätta kommissionen om eventuella outnyttjade kvantiteter som skall gottskrivas gemenskapskvoten.

7. I slutet av varje kalenderår som de tillgängliga kvantiteterna förädlingsprodukter visar sig otillräckliga i förhållande till de ansökningar som gjorts enligt punkt 5 skall det undersökas enligt förfarandet i artikel 12 i vilken omfattning och på vilket sätt tilldelningen måste omprövas.

8. Tillämpningsbestämmelser till denna artikel skall antas enligt förfarandet i artikel 12.

Artikel 4

[3304] 1. De behöriga myndigheterna skall endast utfärda förhandstillstånd till de sökande som uppfyller villkoren i denna förordning.

2. Den sökande skall till de behöriga myndigheterna överlämna det kontrakt som ingåtts med det företag som är ansvarigt för att utföra förädlingen för hans räkning i tredje land eller ett annat bevis som av de behöriga myndigheterna bedöms vara

likvärdigt med ett kontrakt.

3. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall varje år, före den 15 januari, underrätta kommissionen om de totala kvantiteter för varje kategori och tredje land som användarna tilldelas enligt artikel 3.4 under kvotåret i fråga.

4. Varje år, från och med den 15 januari, kan de behöriga myndigheterna till kommissionen anmäla ansökningar om förhandstillstånd och förhandstillstånd kan utfärdas.

Innan medlemsstaternas behöriga myndigheter utfärdar förhandstillstånd skall de meddela kommissionen hur många ansökningar de tagit emot. Kommissionen skall i sin tur bekräfta att de begärda kvantiteterna finns tillgängliga för återimport i den ordningsföljd i vilken medlemsstaternas anmälningar har tagits emot.

Sådana anmälningar skall vanligtvis förmedlas elektroniskt via det integrerade nät som upprättats för detta ändamål såvida det inte, av tvingande skäl, är nödvändigt att temporärt använda andra kommunikationssätt.

Artikel 5

[3305] 1. Förhandstillstånd skall endast beviljas om det är möjligt för de behöriga myndigheterna att identifiera de temporärt exporterade varorna i de återimporterade förädlingsprodukterna.

2. De behöriga myndigheterna får avslå användning av förfarandet om de konstaterar att de inte kan erhålla alla nödvändiga garantier för att de effektivt skall kunna kontrollera att bestämmelserna i artikel 2 efterlevs.

3. I förhandstillståndet skall de villkor fastställas enligt vilka förädlingen skall äga rum. Villkoren skall innefatta

— de kvantiteter varor som skall exporteras och produkter som skall återimporteras, beräknade på den avkastningsgrad som fastställts mot bakgrund av tekniska data om den förädling som skall utföras, om sådana data har fastställts, eller, om så inte skett, data som finns tillgängliga i gemenskapen för förädling av samma typ,

— förfarandena för identifiering av de temporärt exporterade varorna i de förädlade produkterna,

— den senaste tidpunkten för återimport beroende på den tid som är nödvändig för att utföra förädlingen.

4. Om de behöriga myndigheterna konstaterar att sysselsättningsnivån i den sökandes fabrik har sjunkit avsevärt på grund av passiv förädling som utförts under något år skall de i motsvarande grad minska de kvantiteter som denne sökande följande år kan begära enligt denna förordning.

Artikel 6

[3306] Det förhandstillstånd som utfärdats av de behöriga myndigheterna skall inges till det berörda tullkontoret vid tidpunkten för den temporära exporten för att tullformaliteter skall kunna genomföras.

Artikel 7

[3307] Medlemsstaterna skall på begäran av kommissionen underrätta denna om alla avslag på ansökan om förhandstillstånd tillsammans med skälen, med avseende på villkoren i denna förordning, till att tillståndet inte beviljades.

Artikel 8

[3308] 1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 och under förutsättning att de villkor som fastställs i tillståndet är uppfyllda och att övriga tullformaliteter som

normalt krävs vid tiden för import har beaktats, får återimport av förädlingsprodukter inte avslås.

2. Då förädlingsprodukterna återimporteras till gemenskapen skall den person som deklarerar dem, med beaktande av alla andra gemenskapsregler som styr handeln med det tredje land det gäller, till de behöriga myndigheterna överlämna förhandstillståndet tillsammans med bevis på att förädlingen verkligen har ägt rum i det tredje land som anges i förhandstillståndet.

Artikel 9

[3309] De behöriga myndigheterna får, om det är motiverat av omständigheterna,
 — bevilja en förlängning av den ursprungligen fastställda tidsfristen för återimport,
 — tillåta att förädlingsprodukterna återimporteras i flera sändningar; om detta sker skall en anmärkning göras på förhandstillståndet allteftersom varje sändning anländer.
 De behöriga myndigheterna får också medge återimport av förädlingsprodukterna även om inte all förädling som avses i förhandstillståndet har utförts.

Artikel 10

[3310] Medlemsstaterna skall till kommissionen lämna statistiska upplysningar om all återimport som sker till deras territorium inom ramen för denna förordning. Kommissionen skall vidarebefordra dessa uppgifter till medlemsstaterna.

Artikel 11

[3311] 1. Det förfarande som fastställs i denna förordning skall ersätta alla andra förfaranden för ekonomisk passiv förädling som för närvarande tillämpas av medlemsstaterna för de produkter som avses i artikel 1.

2. Denna förordning skall tillämpas utan att den påverkar tillämpningen av artiklarna 145 till 159 [245—259] (förfarandet för passiv förädling) i förordning (EEG) nr 2913/92.

3. För tillämpningen av bestämmelserna i artikel 2.3 i protokoll nr 1 om textil- och klädesvaror till Europaavtalen och interimsavtalen mellan gemenskapen och Bulgarien, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien respektive Ungern, behöver produkterna i bilaga 2 [3316] med ursprung i dessa länder enligt protokoll nr 4 om ursprung till Europaavtalen med gemenskapen inte omfattas av de förfaranden eller särskilda åtgärder som avses i artikel 1.3 eller de årliga begränsningar som avses i artikel 2.2 b. De behöriga myndigheterna skall utfärda förhandstillstånd för dessa produktkategorier sedan de underrättat kommissionen om vilka kvantiteter som begärts och under förutsättning att villkoren i förordningen är uppfyllda. *Rättelse, EGT L 135, 1996.*

Artikel 12

[3312] 1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté kallad ”Kommittén för ekonomisk passiv förädling av textilier”.

2. När det hänvisas till denna artikel skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning. *Förordning 806/2003.*

Artikel 13

[3313] Denna förordning skall inte påverka återimport till gemenskapen av produkter som behandlats eller bearbetats i tredje land på grundval av förhandstillstånd som utfärdats före denna förordnings ikraftträdande.

Förordning (EEG) nr 636/82 skall upphöra att gälla från och med den 31 december 1994.

Artikel 14

[3314] Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1995. Artikel 11.3 skall gälla från och med den 1 januari 1994.

Bilaga 1

[3315] Grupper av kategorier enligt artikel 1.4 e

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt rättelse i EGT L 135, 1996.

Med *liknande produkter på samma tillverkningsstadium* förstås produkter som omfattas av samma kategori eller grupp av kategorier som följande:

Grupp 1 (överkläder)

Kategorierna 4, 5, 6, 7, 8, 14, 15, 16, 17, 21, 26, 27, 28, 29, 68, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 83, 156, 157, 159, 161.

Grupp 2 (underkläder)

Kategorierna 4, 5, 12, 13, 18, 24, 26, 28, 31, 68, 69, 70, 72, 73, 78, 83, 86, 157, 161.

Grupp 3 (övriga produkter)

Kategorierna 10, 12, 68, 70, 72, 78, 83, 85, 87, 91.

Bilaga 2

[3316] Förteckning över maximala bearbetningsnivåer enligt artikel 2.2 d

Förädlingsvaror per kategori ¹	Maximal bearbetningsnivå
Kategorier 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 24, 26, 27, 28, 29, 31, 68, 69, 70, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 83, 85, 86, 87, 91, 156, 157, 159, 161	Bearbetning Bearbetning av vävnader eller dukvaror av trikå ²

¹ Kategorierna avser dem som upptagits i förteckningen i bilaga 1 till förordning (EEG) nr 3030/93 av den 12 oktober 1993 (TFH V:1 [2643]) och eventuella ändringar av denna.

² Bearbetning som består i framställning av formstickade kläder på basis av garn får dock också räknas som en bearbetning i denna förordnings mening under förutsättning att den temporära exporten av garn som tillåts för detta ändamål inte under något år överstiger 7 viktprocent av den totala temporära export för vilken gemenskapen under det föregående året utfärdat tillstånd enligt särskilda ordningar av den typ som anges i artikel 1.3. Kommissionen skall säkerställa att ovanstående gränsvärde på 7 % inte överskrids på gemenskapsnivå. Bestämmelserna i artikel 4 skall gälla för detta ändamål.

